

ſ mjenom Dr. Flect, ſo je ſ wjeſelom ſawołał: „Tón budže tu wěz doſonjecź; tón tu je, na kotrehož ſmy cza-
kali!“ Schtóž paſ chzynſche tehdom wulki, mudry a wu-
cženy bycź, tón bě žałoſnje na Luthera ſaſlobjeny. Kiž
ſ bamžom dđeržachu, hanjachu teho hubateho mnicha a
pocžachu pſhecžimo njemu piſacź. Szami tajzy, kiž derje
měnjachu, ſ hłowu wijachu a prajachu, ſo směje ta wěz
hubjeny kónz. Stary duchowny w Hörteru w Weſtfaľiſkej
praji: „Luby bratsje Marcžinje, je-li ſo móžeſch cžiſcź a
wotpuſt poraſycź, dha ſy ſawěſeže wulki knjeſ.“ Jedyn
druhi trochu bojaſny wucženy, Dr. Kranz, praji: „Luby
bratsje, ſalěſ do ſwojeje komorki a ſanjeſ ſebi: Knježe,
budź mi hnadny!“ Ale Luther ſo njebojeſche, wón
ſtroſchtny praji: „Je-li ſo njeſym w Božim mjenje ſapo-
cžał, dha směje wěz bórſy ſwój kónz; ſym-li paſ w Bo-
žim mjenje ſapocžał, dha jeno wotežafajcže: ta wěz
pónďže. Pſchetož ſchtóž chze něſchto dobre ſapocžecź, tón
njech ſa tym hlada, ſo to njeby ſapocžał ſ tym, ſo ſo
ſpuſhcža na cžlowſki troſcht a pomoz, ale njech khróble
ſwoju wěz waži, ſo ſpuſhcžejo na Božu luboſcź a do-
brotu. Potom ſo njetrjeba cžlowjekow ſtrachowacź, ani
zyłeho ſwěta. Dobre je, ſo na teho Knjeſa ſpuſch-
cžecź.“ —

3. Do Wormſa na krajnu ſhromadžiſnu.

Dokelž bě Luther pſhecžimo bamžej wuſtupił, bě
jeho tón do klatby dał. To ſo w lěcže 1525 ſ no-
wa ſaſo ſta. Ale tón cžaſ bě nimo, hdžež ſo ludžo
tajkeho khoſtanja bojachu. Podarmo žadachu Lutherowi
njepſhecželjo wot khežora Korle V., ſo by Luthera
bje wſcheho daſcheho jednanja ſatamał. Krajne ſtawy
ſhromadžowachu ſo we Wormſu, a do tuteho měſta
dyrbjeſche nětk Luther pſchińcź, ſo bychy jeho tam pſche-